

DRUŽBA KĆERI MILOSRĐA T.S.R. SV. FRANJE

**SUSRET POVJERENSTVA ZA PASTORAL MLADIH I ZVANJA
NA RAZINI DRUŽBE**

Radni materijali

**ARGENTINA - CASEROS
18.-27. srpanj, 2016.**

Duhovne vježbe za mlade (5 dana)

Prvi dio

Tema: Moliti sa Svetim Franjom

Pripremile i priredile:

*s. M. Alicia Martini, s. M. Cristina Alvarado, s. M. Deolinda Benitez, s. M. Rosa Sierra,
s. M. Lucina Arguello, s. M. Rut Valverde, s. M. Edve Rodas, s. M. Sonia Mena,
s. M. Daniela Pérez, s. M. Jorgelina Bruschi*

Prvi dan: Jubilej – slavlje koje obraća ljudsko srce

Dinamika grupe: Zapamtiti što više imena

Sudionici sjede u krug i predstavljaju se. Na primjer: “*ja sam Marta, imam 16 godina i volim svirati gitaru.*” Sljedeći sudionik predstavlja se i ponavlja ono što je rekao prethodni sudionik i tako redom. Svaki sudionik mora ponoviti sve ono što je prethodno čuo. Ovo je i jedna dobra vježba za pamćenje

Molitva: *Isuse, znam da mi dolaziš u susret i želiš se susresti sa mnom. Gospodine otvoriti moj um i moje srce kako bih čula tvoju riječ i radosno je živjela u sve dane moga života. Amen*

Pjesma od Luke Balvana – Ne boj se

Biblijski tekst: Luka 19,1-10

Isus i Zakej

I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: »Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.« On žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: »Čovjeku se grešniku svratio!« A Zakej usta i reče Gospodinu: »Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.« Reče mu na to Isus: »Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!«

Tekst sv. Franje: Molitva pred raspelom

Prva molitva koju je napisao sv. Franjo i mi je poznajemo vrlo je kratka. Datira iz vremena njegove osobne borbe i traženja (1205-1206). Nekad ju se nazivalo „*molitva u trenutku obraćenja*“. To zapravo ne znači da je nastala baš u tom trenutku. Franjo je često molio sličnu molitvu, prije nego što je ova formulacija došla do nas:

*Višnji i slavni Bože,
rasyjetli tmine srca moga
i daj mi pravu vjeru,
čvrsto ufanje i savršenu ljubav,
razum i znanje, Gospodine,
da vršim tvoju svetu i istinitu zapovijed. Amen*

Pitanja za razmišljanje:

O čemu govori biblijski tekst?

Što je zapravo dirnulo Zakeja u susretu s Isusom? Kakav je njegov stav?

Što tebi osobno govori ovaj biblijski tekst?

Je li Isus dotaknuo tvoje srce? Kako si mu odgovorila?

Koje osjećaje izaziva u meni Franjina molitva?

Koji me osjećaji prožimaju kad stojim pred Isusom?

Završna molitva: *Gospodine Isuse, želim se susresti s tobom u molitvi. Zakejev primjer mi govori da tko god ti dopusti da uđeš u njegov život ne gubi ništa od onoga što život čini lijepim, dobrim i uzvišenim. Tvoje prijateljstvo otvara vrata beskonačnom horizontu. Daj mi da iskusim to i da se ne bojim otvoriti ti širom vrata moga srca. Amen*

Drugi dan: U zagrljaju Oca – Isus, lice milosrdnog Oca

Dinamika: Svakodnevne geste - vrednovati smisao gesta iz svakodnevnog života.

Nabrojati i napisati na ploču neke svakodnevne geste: stisak ruke, smiješak, rođendanski poklon, poljubac, buket cvijeća, obiteljsko slavlje, zagrljaj.

U manjim grupama otkrivamo smisao svake riječi ili geste; (15 minuta) a potom u zajedničkom radu razmjenjujemo iskustva i nove spoznaje do kojih smo došli.

Molitva: *Gospodine, želim se sva pretvoriti u Tvoje Milosrđe da bih tako bila tvoja živa slika. O, Gospodine, ovo najveće Božje svojstvo, Tvoje neizmjereno Milosrđe, neka dospije do mog bližnjeg kroz moje srce i moju dušu.*

Pomozi mi, o Gospodine, da moje oči gledaju milosrdno, da nikada ne sumnjičim i ne sudim po vanjštini, nego spoznajem što je lijepo u dušama mojih bližnjih i pomažem im.

Pomozi mi, da moje slušanje bude milosrdno, da budem naklonjena potrebama svojih bližnjih, da moje uši ne ostanu ravnodušne za boli i žalopojke bližnjih.

Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan, da nikad prezirno ne govorim o svojim bližnjima, nego da za svakog imam riječ utjehe i praštanja.

Pomozi mi, Gospodine, da moje ruke budu milosrdne i pune dobrih djela, da svojim bližnjima činim samo dobro, a teže i mučnije poslove uzimam na sebe.

Pomozi mi, da moje noge budu milosrdne, da mojim bližnjima žure uvijek u pomoć i svladavaju vlastitu iznemoglost i umornost.

Moj pravi odmor neka je u službi bližnjima.

Pomozi mi, Gospodine, da moje srce bude milosrdno, da osjećam sve patnje bližnjeg, da nikom ne uskratim svoje srce, da iskreno susrećem i one za koje znam da će zloupotrijebiti moju dobrotu.

Ja sama zatvorit ću se u Srce Milosrdnog Isusa.

O vlastitim patnjama šutjet ću.

O, moj Gospodine, neka Tvoje Milosrđe počiva u mom srcu.

Ti Sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa: Prvo: djelo milosrđa – svake vrste.

Drugo: milosrdna riječ – što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima. Treće: molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom ni milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom.

Svoju molitvu proširujem tamo, kamo ne mogu dospjeti tjelesno.

O moj Isuse, promijeni me u Sebe, jer Ti sve možeš.

Biblijski tekst za razmišljanje: Luka 15,11-32

Izgubljeni i nađeni sin

I nastavi: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: ‘Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.’ I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraši svoja dobra živeći razvratno.« »Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribe se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.« »Došavši k sebi, reče: ‘Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: ‘Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.’« »Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko,

njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite pa da se pogostimo i provedimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.« »A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i grupa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

Iz života sv. Franje

Legenda trojice drugova, 4. poglavlje

Kad je jahao nedaleko od Asiza, sreo je jednoga gubavca. A jer je od gubavaca mnogo zazirao, prisilio je samoga sebe, sjahao s konja, dao mu denar i poljubio ruku. Primivši od gubavca poljubac mira, ponovno je uzjahao konja i nastavio svoj put. Otada je počeo sve više prezirati samoga sebe, dok nije uz pomoć Božje milosti prispio do potpune pobjede nad samim sobom.

Nakon nekoliko dana uzeo je mnogo novaca i otišao u sklonište gubavaca. Sve ih je zajedno sabrao i svakom je pojedinom udijelio milostinju i poljubio ruku. Odlazeći odande, osjetio je kako se ono što mu prije bijaše odvratno, tj. vidjeti gubavce i dotaknuti ih, preobrati u nasladu. Pogled na gubavce, kao što je rekao, toliko mu bijaše odvratno da nije htio, ne samo vidjeti ih, nego se nije htio ni približiti njihovim boravištima. Ako bi se kada slučajno desilo da je prolazio pokraj njihovih kuća ili bi ih samo vidio, svaki puta bi odvrćao svoje lice i rukama bi zatiskivao svoj nos. Potaknut milošću, milostinju bi im davao po kojem posredniku. No, snagom Božje milosti postao je gubavcima blizak i prijatelj te je, kao što sam svjedoči u svojoj Oporuci, među njima boravio i ponizno ih posluživao.

Ovo se Božje obećanje u cijelosti obistinilo u Franjinu životu. U svojoj Oporuci je to izrazio riječima: "Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko gledati gubavce. I Gospodin me sam dovede među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim, pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast."

Razmišljanje: O sv. Franji možemo govoriti s različitih aspekata. Njegov zagrljaj uvijek je bio iskren i ljubazan, brižan i osjetljiv, pun poštovanja. Neumorno je ponavljao svojoj braći: „Ako dođete u jedno mjesto i ne prime vas, idite u drugo, jer vaše je naviještati mir“. Nezaboravni zagrljaj koji je Franjo u svojoj mladosti dao gubavcu, naučio ga je da su bolesti duše jednako važne kao i one tjelesne. A njih samo zagrljaj može izliječiti.

Neiscrpan je izvor Franjinih zagrljaja kojima je obasipao ne samo ljude, već i stvorenja. Sunce, Mjesec, Zemlja, biljke, crvi, stijene, vatra, za njega su istinska braća i sestre. Pomoću duhovne intuicije Franjo je naučio ono što smo mi naučili iz znanosti: da su naši genetski kodovi vrlo slični ostalim stvarnostima a to je pokazatelj da svi pripadamo istoj obitelji, i stoga je zagrljaj proširio na sve stvoreno.

Ništa od toga ne bi bilo moguće bez snažnog zagrljaja, kojim je Raspeti Isus zagrljao Franju. Bio je to radosni i bolni zagrljaj, koji ga je pratio cijelog života i, na kraju mu ostavio u tijelu svoj najomiljeniji biljeg. Ovo sigurno ne bi izdržao bez onog zagrljaja života, ne bi našao pravi put kad mu je prijetila opasnost da se izgubi, ne bi čuo radostan glas Učitelja u onoj strašnoj tišini koje je činilo se, bila spremna sve progutati. On je vjerovao, i bio je u pravu, da ako prihvati Raspetog njegov ideal je sačuvan i njegov život nikada neće izgubiti smisao.

Čovjek zagrljaja, to je bio Franjo u svom životu; to je učio svoju braću; to je ono što je ostavio kao poruku i nasljeđe. Ovo nam se može činiti kao banalan i površan način promatranja sv. Franje ali duboka tajna nalazi se u iskustvu zagrljaja koji je primio i zagrljaja kojeg je i neprestano pružao.

Kakav bi bio svijet, društvo, osoba bez istinskih zagrljaja?

Za razmišljanje i razmjenu mišljenja

Koji osjećaji su jasno izraženi u liku Oca?

koji način iskazuje svoje milosrđe?

Poznaje li mlađi sin Očevo srce?

S kakvim očekivanjima se vraća nakon što je prokockao sve što je dobio?

A stariji sin?

Koji osjećaji prožimaju njegovo srce prema ocu i prema mlađem bratu?

Kako ti prakticiraš milosrđe prema onima koji su te povrijedili?

Čeka li netko još uvijek tvoj oprost?

Što ti nedostaje da bi mogao oprostiti bezuvjetno?

Što je za Franju značio zagrljaj gubavca? U čemu se očitovala promjena njegova života?

Tko su gubavci današnjice koji očekuju tvoj zagrljaj i poljubac?

Na kakav zagrljaj te poziva ovaj tekst?

Završna molitva: *Bože Oče dobri, želim razmišljati o tvom milosrđu koje izražava tvoju samilost i suosjećanje poput majke i oca: milosrđe koje prihvaća, koje grli, oprašta, obnavlja i čini sve novo. Želim razmatrati tvoje strpljenje, nadu i neumorno iščekivanje povratka nezahvalnog i izgubljenog sina. Želim razmatrati tvoju ljubav, koja ignorira zlo i gleda grešnika uvijek novim očima, nevinim očima djeteta, bez predrasuda i osuđivanja, bez ljutnje, očima koje isijavaju samo dobrotu. Želim razmatrati tvoju beskrajnu ljubav, koja sve opravdava, svemu se nada, sve podnosi, samo da bi vidjela novo rođenje svoga sina, smrtno ranjenog grijehom. Bože, dobri Oče, ti si savršena ljubav. Ti si ljubav bez mjere. Ti bezuvjetno praštaš. Želim razmišljati i zahvaljivati. Molim te prihvati me, zagrljaj i mene, oprosti mi i obnovi me i učini novim stvorenjem. Amen.*

Treći dan: *Milosrđe prožima moj život – biti milosrdan u mislima, djelima i sveukupnom življenju*

Dinamika: “Odjek vlastitog imena”

Pripremiti:

- Pano s natpisom: “Imenom si me mojim zazvao”
- Papiri veličine 15 x 7 cm
- Kemijske olovke za svakog sudionika

- Svi sudionici sjedaju u krug.
- Animator stavlja na vidno mjesto pano s natpisom: “Imenom si me mojim zazvao”.
- Započinje razgovor i promišljanje o važnosti imena svake osobe. Ime je važno, ono nas poistovjećuje s drugim ljudima i čini nas različitim i jedinstvenim. Ime je izbor naših roditelja, dali su nam ga iz običaja ili mode ili zbog neke osobe u obitelji koja se tako zvala., ili jer je dobro zvučalo... Dakle, zovem se Petra ili Ivana, Maria ili Sofija. Ta riječ, to ime nije beznačajno, ono je puno više od jedne riječi, koja nam se može svidjeti ili ne. Ono je skup obilježja moje osobnosti po kojima sam ja ono što jesam, jedinstvena i neponovljiva. Ime nije samo dio naših univerzalnih ljudskih prava i pravne garancije, ono je odraz onoga što smo mi, kao pojedinci i kao članovi obitelji i zajednice.

- Animator daje svakom sudioniku papirić na kojem će napisati svoje ime. Sudionici se dijele u manje skupine u kojima razgovaraju o svom imenu, zašto su dobili to ime, koje značenje ima, vole li svoje ime, ili bi radije da se zovu drugačije i sl.

- Animator poziva predstavnike skupina da iznesu nekoliko razmišljanja uz svoje ime
- Potom svaki sudionik ispiše svoje ime na pripremljenom panou.

Molitva: *Gospodine, ne molim te za viđenja i čuda, molim tek snagu za život svakodnevnici. Pouči me umijeću malenih koraka. Daj mi jasne misli, ispravnu nakanu i jakost volje da odgovorim tvome nadahnuću. Daj da shvatim kako je veoma važno dobro iskoristiti darovano vrijeme, mudro uložiti svoje snage, imati osjećaj za red i pravu mjeru, da ne jurim kroz život poput rasipnika koji i ne opaža darove tvoje ljepote i dobrote. Pomozi mi da cijenim postignuto, da mislim na budućnost i da dobro iskoristim sadašnji trenutak. Daj da spoznam istinu da su poteškoće, porazi, padovi, neuspjesi i boli, vjerni pratioci uz koje naša bića sazrijevaju i rastu na životnom putu. Amen.*

Biblijski tekst za razmišljanje: Lk 9,10-17

Isus hrani pet tisuća ljudi

Apostoli se vrate i ispriповjede što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se nasamo u grad zvani Betsaida. Saznalo to mnoštvo pa pođe za njim. On ih primi te im govoraše o kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja.

Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa mu reknu: »Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu kraju.« A on im reče: »Podajte im vi jesti!« Oni rekoše: »Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod.« A bijaše oko pet tisuća muškaraca.

Nato će on svojim učenicima: »Posjedajte ih po skupinama, otprilike po pedeset.« I učine tako: sve ih posjedaju. A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima da posluže mnoštvo.

Jeli su i svi se nasitili. I od preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara.

Tekst sv. Franje:

Franjo je bio svjestan toga da ljubav predstavlja jezgru i bit sv. evanđelja. Zato u potvrđenom Pravilu naglašava kako međusobna ljubav male braće treba da bude veća od ljubavi kojom majka ljubi svoga sina. U VI. poglavlju određuje: "I gdje god se braća nadu ili sretnu, neka se međusobno pokažu domaćima. Neka s punim povjerenjem jedan drugome otkrije svoje potrebe, jer ako majka ljubi i njeguje svoga tjelesnoga sina, koliko brižnije mora svatko ljubiti i njegovati svoga duhovnog brata. I ako netko od njih oboli, ostala ga braća moraju posluživati kako bi željela da se njih poslužuje." (VI. pogl.)

Osim toga, nisu sebi ništa prisvajali, nego su se knjigama i drugim stvarima, koje su im dane, služili zajednički; na način koji su nam predali apostoli i koji se sačuvao. Premda je u njima i među njima vladalo istinsko siromaštvo, ipak su prema svima bili darežljivi i širokogrudni u svemu što im je darovano poradi Boga. Iz ljubavi prema Bogu su rado davali svima koji su ih molili, a napose su siromasima ustupali dobivenu milostinju.

Kad bi se putujući namjerali na siromahe koji su od njih nešto molili za ljubav Božju, ako ne bi imali ništa drugo što bi im mogli pružiti, dali bi im koji dio svoje odjeće, iako je bila siromašna. Gdjekada bi dali kapucu, odvojivši je od habita, gdjekada rukav, a koji puta bi im od svog habita odvojili neki drugi komad da bi se tako ispunila ona evanđeoska riječ: "Svakom koji te nešto moli podaj" (Lk 6, 30). Jednoga je dana u crkvicu Marije Anđeoske došao neki siromah. Zaprošio je milostinju. Ondje se našao samo neki ogrtač što ga je jedan brat imao kao svjetovnjak. Kad je blaženi Franjo rekao da ga dade onome siromahu, taj mu ga je drage volje i spremno ustupio. Poradi poštovanja i pobožnosti što ju je pokazao onaj brat koji je onome siromahu ustupio ogrtač, dano mu je da vidi kako je ta milostinja uzašla na nebo i osjetio je kako ga je prožela nova radost.

Pitanja za razmišljanje

Što nam poručuje evanđeoski tekst?

Zbog čega su zabrinuti apostoli i zašto?

Kakav je stav Isusa?

Što ti možeš pokloniti Isusu? Na što te poziva?

Je li moguće postići svetost na način na koji su to ostvarili sv. Franjo i njegova braća?

Što to znači konkretno za nas danas?

Završna molitva: Gospodine, evo me pred tobom.

Želim da moj život sutra bude lijep,

poletan i širokogrudan,

sličan Tvome.

Zbog toga stavljam u ruke Tvoje

Moj život danas:

Moje radosti i moje poteškoće,

Moje čežnje i moje nemire,

Moj zanos i moju mladost,

Moj studij i moj sport,

Moje zdravlje i moj rad.

Ti koji si ljubav, Ti koji daješ život

Otkrij mojim očima tajne života

I veličinu ljubavi.

Ja te trebam – prosvijetli me.

Pomози meni i svim mladima svijeta

Da postanu Tvoji. Amen!

Četvrti dan: *Svjedočiti i učiniti da sjeme raste*

Dinamika : Dramatizacija biblijskog teksta

Pogledati zajedno video o sijaču, Lk 8,4-15, a nakon toga podijeliti uloge sudionicima i ostaviti im vrijeme za dramski prikaz teksta. Nakon izvedbe u manjim skupinama razgovarati o izvedbi, na primjer: Koja me je slika najviše dotakla? Zašto?

Molitva: *Zasij, Gospodine, sjeme svoje riječi u naš život. Otvori i oraspoloži nam srca da je pažljivo slušamo i živimo po njoj. Daj nam snage, Gospodine, da ustrajemo, da budemo plodno tlo koje će donijeti plodove ljubavi, pravednosti i mira. Amen*

Biblijski tekst: Lk 8,4-15 - Prispodoba o sijaču

Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k njemu, prozbori u prispodobi: »Iziđe sijač sijati sjeme. Dok je sijao, jedno pade uz put, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše. Drugo pade na kamen i, tek što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage. Drugo opet pade među trnje i trnje ga preraste i uguši. Drugo napokon pade u dobru zemlju, nikne i urodi stotrukim plodom.« Rekavši to, povika: »Tko ima uši da čuje, neka čuje!«

Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. A on im reče: »Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u prispodobama – da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.«
»A ovo je prispodoba: Sjeme je Riječ Božja. Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se. A na kamenu – to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. A što pade u trnje – to su oni koji poslušaju, ali ponoseni brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dorode roda. Ono pak u dobroj zemlji – to su oni koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i donose rod u ustrajnosti.«

Pitanja za rad i analizu biblijskog teksta:

Što ti se u tekstu najviše svidjelo i što te je najviše potaklo na razmišljanje?

Koja si vrsta tla?

Kakve plodove donosi Božja Riječ u tvom životu?

Isus je govorio u prispodobama, jednostavnim rječnikom. Je li naše srce otvoreno čuti Njegovu Riječ? Ili ćemo radije uvijek čuti vlastiti glas?

Čuti riječ nije teško, ali ustrajati i donijeti plod. Koji su rizici s kojima se suočavamo u životu, a mogu učiniti da propadne sjeme koje Isus stavlja u moj život?

Što znači donijeti plodove danas, za onoga koji želi slijediti Isusa i živjeti po Njegovoj Riječi?

Voditelj poziva sudionike da podijele glasno svoja razmišljanja.

Tekst sv. Franje: Pismo vjernicima 1:

Svi koji ljube Gospodina iz svega srca, iz sve duše, iz svega uma i iz sve snage (Mk 12, 30) i ljube svoje bližnje kao sami sebe (usp. Mt 22, 49) i mrze svoja tjelesa s njihovim nedostacima i grijesima te primaju tijelo i krv Gospodina našega Isusa Krista, i koji donose plodove dostojne pokore: O kako li su blaženi i blagoslovljeni oni i one dok to čine i u tome ustraju, jer će na njima počiniti duh

Gospodnji (usp. Iz 11, 2) i k njemu će doći i kod njega se nastaniti (Iv 14, 23) i oni su sinovi nebeskoga Oca (usp. Mt 5, 45) te su zaručnici, braća i majke Gospodina našega Isusa Krista (usp. Mt 12, 50). Zaručnici smo kad se vjerna duša po Duhu Svetom sjedinjuje s Gospodinom našim Isusom Kristom. Braća smo mu kad vršimo volju Oca koji je na nebesima (Mt 12, 50). Majke smo kad ga nosimo u svom srcu i tijelu (usp. 1Kor 6, 20) po božanskoj ljubavi i po čistoj i iskrenoj savjesti: rađamo ga po svetom djelovanju koje treba da drugima svijetli dobrim primjerom (usp. Mt 5, 16). O kako je slavno, sveto i veliko imati oca na nebesima.

Za razmišljanje i razmjenu mišljenja:

Kakav je stav sv. Franje u odnosu na Božju Riječ?

Možemo li iz predloženog teksta zaključiti kakvo je tlo sv. Franjo?

Izdvoji neke plodove njegova tla.

Završna molitva: *Gospodine, molim te daj da donesem dobar plod. Ti si najbolji sijač, tvoj vrt je moje vjernička zajednica. Zasij u meni sjeme tvoje ljubavi i daj mi otvoreno srce koje će biti plodno tlo u kojem će se razvijati i rasti tvoje sjeme. Njeguj u meni vrijednosti kraljevstva nebeskoga. Isuse, daj mi svoje svjetlo i živu vodu. Nauči me da uzajamno pomažem braći i sestrama, da brinem o svojem tlu, da iskorijenim sve ono što priječi rast i život tvoje poruke u meni. Daj da sjeme tvoje riječi cvjeta u meni i donese plodove za Kraljevstvo nebesko. Amen.*

Peti dan: Služenje, slavlje i zahvala

DINAMIKA: “Marija, slika Boga”

Uređenje prostora

Na vidno mjesto staviti sliku blažene Djevice Marije i uokolo izrezane cvjetove od papira.

Pozvati sudionike da uzmu jedan cvijet i da na njega napišu poruku, zahvalu, molitvu i sl. Za Mariju. Dok to rade u tišini može se staviti lagana glazba ili prigodna pjesma Mariji. (npr. Reci Marijo, sestre Palić ili neka druga). Po završetku vratiti cvjetove gdje su ih i uzeli – kod slike Majke Božje.

Dati svakom sudioniku list papira složen kao triptih koji sadrži unutra komadić alufolije u kojoj se pri otvaranju lista može nazrijeti vlastiti odraz. Postavite također dvije poklon kutije polu otvorene u kojima se nalazi ogledalo. Pozvati mlade da zatvore oči kako bi mogli vidjeti sebe i svoj život Božjim očima.

Pozvati jednu po jednu osobu da dođe do kutije s ogledalom i da tamo otvori oči te vidi kakav poklon joj je Bog pripremio. Neka ostane u razmišljanju i po povratku na mjesto neka ne govori ostalima što je vidjela.

Dinamiku završiti pozivom za razmjenu osobne meditacije i doživljaja. Nakon toga može se staviti PPT - tvoje sandale Marijo (u privitku).

MOLITVENI POČETAK: Psalam 64/65 PPT

BIBLIJSKI TEKST: LK. 1, 39-56

Marijin pohod Elizabeti

Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Tada Marija reče:

*»Veliča duša moja Gospodina,
klikće duh moj u Bogu,
mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost službenice svoje:
odsad će me, evo, svi naraštaji
zvati blaženom.*

*Jer velika mi djela učini Svesilni,
sveto je ime njegovo!*

*Od koljena do koljena dobrota je njegova
nad onima što se njega boje.
Iskaza snagu mišice svoje,
rasprši oholice umišljene.
Silne zbaci s prijestolja,
a uzvisi neznatne.
Gladne napuni dobrima,
a bogate otpusti prazne.
Prihvati Izraela, slugu svoga,
kako obeća ocima našim:
spomenuti se dobrote svoje
prema Abrahamu i potomstvu
njegovu do vijeka.»
Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.*

PJESMA STVOROVA

Svevišnji, svemožni, Gospodine dobri,
tvoja je hvala i slava i čast
i blagoslov svaki.
Tebi to jedinom pripada,
dok čovjek nijedan dostojan nije
ni da ti sveto spominje ime.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
sa svim stvorenjima svojim,
napose s bratom, gospodinom Suncem:
od njega nam dolazi dan
i svojim nas zrakama grije.
Ono je lijepo i sjajne je svjetlosti puno,
slika je, Svevišnji, tvoga božanskoga sjaja.

Hvalite i blagoslivljajte
Gospodina moga,
zahvaljujte njemu, služite njemu svi
u poniznosti velikoj.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Mjesecu i sestrama Zvijezdama.
Njih si sjajne i drage i lijepe
po nebu prosuo svojem.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Vjetru,
po Zraku, Oblaku, po jasnoj Vedrini,
i po svakom vremenu tvojem,
kojim uzdržavaš stvorove svoje.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestrici Vodi,
ona je korisna, ponizna, draga i čista.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Ognju, koji nam tamnu rasvjetljuje noć.
On je lijep i ugodan, silan i jak.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri i majci nam Zemlji.
Ona nas hrani i nosi, slatke nam plodove,
cvijeće šareno i bilje donosi.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po onima koji opraštaju iz ljubavi tvoje
i podnose rado bijede života;
blaženi koji sve podnose s mirom,
jer ćeš ih vječnom okruniti krunom.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.
Jao onima koji u smrtnom umiru grijehu;
a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj svojoj,
jer druga im smrt nauditi neće.

Pobožnost sv. Franje prema blaženoj Djevici Mariji

Isusovu je Majku obasipao neizrecivom ljubavlju zato što nam je dala brata, uzvišenoga Gospodina. Njoj je molio posebne Pohvale, upravljao prošnje, prikazivao osjećaje, koliko to i kako ljudski jezik ne može ni izraziti. No, čemu se najviše radujemo, jest što ju je postavio da bude odvjetnicom Reda i što je pod njezina krila smjestio svoje sinove, koje je imao ostaviti, da ih ona do svršetka grije i zaštićuje.” (2 Čel 198)

Pitanja za razmišljanje:

- 1) Što mi priječi u služenju mojoj braći i sestrama: sebičnost, komoditet, oholost?
- 2) Kad učinim nešto za drugoga, činim to bez interesa, iz čiste ljubavi ili očekujem da mi se uzvrati?
- 3) Pri susretu s drugima, donosim li Božju radost ili samo sebe sa svojim mukama i problemima?
- 4) Jesam li spremna poput Marije služiti drugima tri mjeseca, tri tjedna, tri dana, tri sata pomažući im i darujući im svoje vrijeme, svoja dobra, svoj umor?
- 5) Vjerujem li da je sve stvoreno djelo Božje? Zašto?

ZAVRŠNA MOLITVA

“Pozdrav Blaženoj Djevici Mariji”

Zdravo Gospođo,
sveta Kraljice,
sveta Bogorodice Marijo
koja si Djevica Crkvom učinjena
i izabrana od presvetoga Oca nebeskoga,
koju je posvetio sa svojim
presvetim ljubljenim Sinom
i Duhom Svetim Utješiteljem,
u kojoj je bila i jest
sva punina milosti
i svako dobro.
Zdravo, palačo njegova!
Zdravo, prebivalište njegovo!
Zdravo, kućo njegova!
Zdravo, ruho njegovo!
Zdravo, službenice njegova!
Zdravo, Majko njegova
i vi sve svete kreposti
koje se milošću i rasyjetljenjem Duha Svetoga
ulijevate u srca vjernika
da od nevjernika
vjerne Bogu učinite.

Duhovne vježbe za mlade (5 dana)

Drugi dio

**Tema: Rasti u Milosrđu poput
blažene Marije Propetoga Petković**

Pripremile i priredile:
s. M. Mirjam Gadža, s. M. Danijela Škoro, s. M. Jelena Krilić, s. M.
Juliiana Beretić

Prvi dan: Iziđe sijač sijati

Dinamika grupe: Upoznavanje

Svatko dobije listić na kojem je prikazan jedan emotikon i prema njemu se predstavlja. Npr: *Ja sam Marija i sretna sam što sam ovdje, ili Ja sam Ivan i ljuti me kad moram jesti što ne volim...*

Molitveni početak: Presentacija PPT: Ti si put kojim idem (you tube)

Motivacija: Rad u tišini uz meditativnu glazbu

- Svatko dobije jednu malu posudu koju treba ukrasiti. (Mogu se izabrati različite tehnike: salvetna tehnika, flomasteri, tempera, plastelin, kolaž i sl.)

- Nakon toga izrađujemo jedan mali zemljani put, pored njega stavljamo kamenje, trnje i druge materijale iz prirode, te jednu posudu sa sjemenkama.

Najava teme: Razgovor

Kako ste se osjećali dok ste ukrašavali svoju posudu?

Jeste li zadovoljni kako ste ju ukrasili?

Što biste stavili u svoju posudu?

Što se sve u posudi može držati?

Potom im se pokažu vrećice sa sjemenjem.

(Prethodno pripremljene od voditelja, a koje će oni naknadno dobiti)

Susret s tekstom: Lk 8, 4-8, Prispodoba o sijaču

Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagruše k njemu, prozbori u prispodobi: "Iziđe sijač sijati sjeme. Dok je sijao, jedno pade uz put, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše. Drugo pade na kamen i, tek što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage. Drugo opet pade među trnje i trnje ga preraste i uguši. Drugo napokon pade u dobru zemlju, nikne i urodi stotrukim plodom." Rekavši to, povika: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

Pročitamo još jednom tekst.

Interpretacija:

- Zašto je Isus govorio ljudima u prispodobama?

(način govora u Isusov vrijeme; bolje i lakše razumijevanje poruke)

- O čemu govori ova prispodoba?

Isusovi učenici nisu razumjeli o čemu govori ova prispodoba pa su ga upitali nasamo da im rastumači. Evo što im je rekao:

Lk 8, 11-15

Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. A on im reče: Sjeme je Riječ Božja. Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se. A na kamenu - to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. A što pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dorode roda. Ono pak u dobroj zemlji - to su oni koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i donose rod u ustrajnosti."

- Sjeme je Riječ Božja. Tko sije Riječ Božju u naša srca?
(*svećenik na misi, na vjeronauku, kad čitamo Bibliju, katolički tisak, Internet...*)
- Svatko od nas na svoj način pristupa Božjoj riječi.

Sjeme uz put:

- Sjeme koje padne uz put predstavlja slušatelje koji samo čuju Božju riječ, ali ne dopuštaju da dođe do njihova srca i da ju pretoče u život.
Npr. Svatko ima priliku čuti Božju riječ preko medija, u crkvi, na vjeronauku, i sl., ali ako ne damo važnosti toj riječi, ona ostaje neplodna.
- *Pozivam nekoliko sudionika da bace par sjemenki uz put.*

Sjeme na kamenu:

- To su oni kojima je privlačna Božja riječ. Vole je čitati, slušati, pjevati o njoj u pjesmama, drugima govoriti o njoj. Ali, kad nadođu kušnje života, onda klonu i udalje se od Božje riječi.
- Pozivam sudionike da pogledamo video: Ljubav Božja (You Tube, Zvonko Vuka)
- *Pozivam nekoliko sudionika da bace par sjemenki na kamen.*

Sjeme u trnju:

- To su oni koji čuju Božju riječ, ali ta riječ se uguši uslijed briga, svakodnevnih obaveza, bogatstva i naslada života.
Npr. Božja riječ mi kaže da trebam svake nedjelje ići na misu, blagovati Isusovo tijelo koje je hrana za našu dušu. A zašto to ponekad ne činim ja ili ljudi koje poznajem? Najčešći razlog je što su ljudi prezaposleni, nemaju vremena za Boga i tako opravdavaju svoje kršenje Božje riječi.
- *Pozivam nekoliko sudionika da bace par sjemenki u trnje.*

Sjeme u dobroj zemlji:

- To su oni koji riječ Božju slušaju, razmišljaju o njoj u svome srcu, te u skladu s njom žive. Možete li navesti jedan primjer slušanja i vršenja Božje riječi?
(Npr. Praštanje, ljubav prema neprijateljima, osobama koje nam nisu simpatične i sl.)
- Poznajete li možda neku osobu koja je pažljivo slušala i živjela Božju riječ?
Posebno želimo istaknuti jednu osobu za nas jako važnu, a to je bl. Marija Propetoga Isusa Petković.
- Ona je u svojoj obitelji naučila slušati Božju riječ svakodnevno. Njezin otac Antun je redovito djeci čitao i pojašnjavao Božju riječ. Taj običaj bio je prisutan i u mnogim hrvatskim obiteljima. O Mariji i njezinom odnosu prema Isusu govorit ćemo narednih dana.
- *Pozivam nekoliko sudionika da bace par sjemenki u zemlju.*

- Kako ćemo prepoznati gdje je palo moje sjeme? Kako se ja odnosim prema Božjoj riječi? Je li ona uopće važna za moj život?
Po plodovima, tj. po djelima našim prepoznaje se naše sjeme. Dovoljno je promotriti svoj život i možemo zaključiti kakav je naš odnos prema Božjoj riječi.

Uz meditativnu glazbu postavljamo pitanja i ostavljamo vrijeme za razmišljanje:

- Kakav je moj odnos prema Božjoj riječi?
- Kako se ponašam prema sebi, bližnjima, prema Bogu?
- Slušam li tu riječ usput, zanima li me ta riječ uopće, ili mi je ta riječ na sporednom mjestu?
- Kad sam zadnji put držao/la Bibliju u svojim rukama?

Ostaviti sudionike da razmišljaju u tišini uz meditativnu glazbu.

Sinteza i aktualizacija:

- Svatko dobije vrećicu. U njoj se nalazi radni listić i sjemenke za posijati.

Svatko posije sjemenke u svoju ukrašenu posudu. Možemo ih i zaliti.

- Radni listić sadrži evanđelje dotičnog dana s određenim pitanjima.

Odgovorite iskreno na njih kako bismo se pripravili na euharistiju koja slijedi. Samo Isus koji nam se daruje u euharistiji može učiniti da budemo plodno tlo.

- Radni listić rješavaju svatko za sebe noseći sa sobom svoju posudu.

- Nakon što se svi nađemo zajedno, voditeljica poziva:

Posijali smo sjeme. Ukoliko ga ne budemo njegovali, ono neće moći izniknuti, niti rasti.

Kako ćete ga njegovati?

Tako treba njegovati i Božju riječ. Treba pronaći vremena za nju. Treba imati volje za nju. Zapravo, treba imati ljubavi za Božju riječ. Jer, kad nekoga volimo, uvijek za njega pronađemo vremena. Ljubav je ključ svega i koji sve pokreće. To nam svjedoči bl. Marija kad kaže:

Sva naša djela su prazni zveket bez ljubavi, sve na svijetu, sve je pred Bogom ništa ako nema ljubavi. ... I Gospodin Isus kaže: "Hoću srce tvoje, sve da mi dadeš, a bez srca sve mi je ništa." (23. veljače 1936. Kuća Matica)

Završetak: Pjesma Majci utemeljiteljici - *Biseru iz malog Blata*

Drugi dan: Marija Propetog Isusa Petković – plodno tlo

Molitva:

- Pjesma: Velik si
- Evanđeoski ulomak: Mk 10, 17- 22

I dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštini život vječni?" Isus mu reče: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini! 19 Zapovijedi znaš:

Ne ubij!

Ne čini preljuba!

Ne ukradi!

Ne svjedoči lažno!

Ne otmi!

Poštuj oca svoga i majku!"

On mu odgovori: "Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti." Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: "Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak.

- Kratka tišina
- Kratko razmišljanje

Svatko od nas može se prepoznati u bogatom mladici. Njega su mučila određena životna pitanja kao i nas.

On je imao odvažnosti prici Isusu i zatražiti njegovo mišljenje i odgovor. Saslušao ga je, ali još nije bio spreman prihvatiti Isusovu ponudu. Na isti način Isus progovara svakom kršteniku. Svakome želi pomoći u otkrivanju životne sreće. Na nama je hoćemo li to prepoznati i prihvatiti. U povijesti je uvijek bilo onih koji su znali velikodušno i bezuvjetno prihvatiti Božji poziv, ali o onih koji su ga odbili. Danas ćemo se susresti s likom bl. Marije i vidjeti na koji je način ona odgovorila na Božji poziv ljubavi.

Ovaj dio započet ćemo jednom igrom.

Motivacija:

Podijeliti ih u nekoliko skupina. Svaka skupina treba tražiti čepove. Svaki čep nosi jedno slovo određene boje. Svaka skupina traži svoju boju i pokušava složiti poruke bl. Marije.

Reći im koliko čepova treba pronaći svaka skupina.

- Budite veliki u ljubavi.
- Milosrdni budite.
- Bog traži milosrđe.
- Činite svuda milosrdna djela.
- Radite s ljubavlju za slavu Božju.

Nakon što su pronašli čepove, svaka skupina naglas pročita svoju rečenicu.

Svaka skupina kratko pojasni svoju rečenicu.

Najava teme:

Ove poruke izrekla je bl. Marija Propetoga svojim sestrama Kćeri Milosrđa u različitim prigodama. Danas ćemo razmišljati o Mariji i učiti od nje.

- Što znate o njezinu životu?
- Što znate o sestrama Kćeri Milosrđa?

Susret sa sadržajem:

- Pogledati kratki film: *Dogodilo se na današnji dan, Marija Propetog Isusa Petković* (You tube)

- Pripovijedanje:

Što to znači biti kršćanin?!

Kršćanin dolazi od riječi Krist, a to znači biti potpuno Kristov.

Marija je upravo to bila od svojih ranih dana. To nam i sama kaže u svojim spisima:

- Svaki sudionik dobiva listić na kojem je ispisan sljedeći tekst:

*«Jest Gospodine moj, ja sam sva tvoja uvijek! Od prvog časa rođenja jer:
Rođena sam dne 10. prosinca 1892.
Po sv. Krštenju sam Tvoja krštena dne 22.XII.1982.
Po sv. Krizmi sam Tvoja krizmana dne 8.IX.1899.
Po sjedinjenju u sv. pričesti prvi put pričest dne. 8.IX.1905.
Po vječnoj zavjeri da ću biti
sva Tvoja u 14.god. vječni zavjet dne.21.XI.1906.
Prikazala se u Žrtvi ljubavi
zauvijek dne 21.XI.1906.*

Gospodin je učinio da osjeti njegov poziv te se odazove i osnuje redovničku zajednicu «Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje». Bilo je to u danima velike bijede i nevolje naroda, kao providonosni odgovor na plač sirota i djece neposredno po svršetku I. svjetskog rata. Tako je u Blatu nikla Isusova biljčica 4.10.1920. na slavu Trojedinoga Boga da odgaja i spašava siromašnu mladež.

Kad je Marija postala časna sestra zauzela se kao prava Isusova učenica u iskazivanju milosrđa drugima. To njoj nije bila velika novost jer je ona to prakticirala još u svojoj obitelji.

Ona i njezine sestre otvarale su sirotišta i dječje vrtiće, radile su u bolnicama, posjećivale bolesnike u kućama i ambulancama, te su držale tečajeve iz domaćinstva i higijene.

Njezina ljubav nadišla je zemljopisne granice te je 1936 poslala svoje prve sestre u Južnu Ameriku gdje one i danas djeluju kao misionarke u Argentini, Čileu, Paragvaju, Peruu i Kubi. I sama Blaženica boravila je i djelovala na ovom prostorima od 1940-1952.

Koliko je Marijina ljubav za Isusa bila iskrena i snažna, svjedoci i činjenica da je od ukupnog broja sestara (cca 350) polovica njih upravo s ovoga kontinenta. Sestre Kćeri Milosrđa u Južnoj Americi i danas rade u školama, sirotištima i staračkim domovima koje je otvorila Blaženica. Koliko je bl. Marija bila prihvaćena i prepoznata u narodu svjedoče mnoge činjenice, od kojih evo i ta da neke ulice nose njezino ime, kako u Južnoj Americi, tako i u europskim gradovima.

Kao što možda neki već i znate, njezine sestre djeluju i na našim prostorima: u Hrvatskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Italiji, Njemačkoj, Rumunjskoj, te Kanadi koja spada pod hrvatsku provinciju. I danas na sličan način pomažu bližnjima radeći u školama, župama, bolnicama, staračkim domovima, dječjim vrtićima, sirotištima i sl.

Upornim zalaganjem, Marija od Propetog svoju je Družbu čvrsto pravno vezala s Isusovom Crkvom. Godine 1928. družba je dobila biskupijsko pravo i iste godine pripojena I. franjevačkom redu; g. 1944. postigla je privremeni crkveni Dekret pohvale i godine 1956. od sv. Stolice papinsko priznanje Družbe i Konstitucija.

Bl. Marija je umrla na glasu svetosti 9. Srpnja 1966. U Rimu, a njezini posmrtni ostatci preneseni su 1998. Godine u Blato, na otoku Korčuli, gdje je Družba i nikla.

Blaženom je proglašena 6. Lipnja 2003. Godine u Dubrovniku, prilikom 5. posjeta pape Ivana Pavla II hrvatskom narodu.

Koliko se narod utječe njezinu zagovoru, svjedoci nam i učestali posjeti vjernika njezinu grobu u Blatu.

Rad u skupinama

Svaka skupina dobiva određene zadatke.

a) Molitva predanja bl. Marije Propetoga

«Evo ti Isuse moje srce, da samo tebe, ljubavi moja, ljubi,
tebi sam ga poklonila i tvoje je samo i tvoje za uvijek!

Evo ti moje oči, samo da tebe gledaju i u svemu tebe promatraju.

Evo ti moje misli i mozak, da samo tebi misli i tebe u svemu promatra.

Evo ti moj jezik, da samo o tebi govori i tebi da bude na službu, da proslavi tebe.

Evo ti moje ruke, da samo za tebe rade, evo ti ih na službu,

evo ti moje noge, da samo za tebe idu i za tebe putuju.

Evo ti moja sloboda, moja volja, moje želje,

sve tebi predajem,

ti upravljaj s dušom mojom

i životom mojim.

Ja sam sva Tvoja!»

(bl. Marija od Propetog)

- Pročitajte pažljivo tekst molitve koju je napisala bl. Marija!
- Koje misli vam se posebno sviđaju u ovoj molitvi?
- Kako možemo Isusu dati svoje oči?
- Kako možemo Isusu dati svoj jezik?
- Kako možemo Isusu dati svoje misli?
- Prikažite konkretno primjerom na koji način možemo Isusu dati svoje ruke i noge!
- Na temelju pročitane molitve, napišite svoju zajedničku molitvu Isusu u Marijinom stilu.

b) Na temelju ponuđenih sadržaja (film i pripovijedanje o Blaženici), pripremiti kratki kviz o Blaženici.

c) San Bl. Marije u njezinoj desetoj godini

- pročitajte pažljivo tekst
- pokušajte ga scenski prikazati

Sanjala je da je na terasi i gleda nebo i najednom vidi 12 velikih divnih anđela koji su izgledali veliki kao djevice, obučeni u duge bijele haljine s ljiljanima u ruci i letjeli su put istoka. A ona, kao da je osjećala i prepoznala da je u dvanaestom njezin anđeo, zavapi: "O anđele moj, dođi da me blagosloviš!" I dvanaesti anđeo se okrene i stane silaziti k njoj i ona se primakne korakom njemu ususret i on stane tik do nje i tajanstveno je stane blagoslivljati. U tom času joj neka milina oblije dušu i tijelo i taj čas cijela priroda ostane bijela kao u snijegu i u svetom se ganuću probudi; ali to joj je bilo u duši kao stvarno i ostalo kao usječeno u duši. I od tog doba i anđeoskog blagoslova počela je duhovno više misliti i ljubav za Boga osjećati. Svijet joj je i sve drugo bilo nekako tuđe.

d) Čežnja da se posveti Gospodinu

Marija je od ranog djetinjstva osjećala zvanje da živi samo za Boga i da se posveti Bogu. U V. razredu, u devetoj godini, počela je osjećati zvanje da ide u koji zavod gdje se druge djevojčice odgajaju i da se i ona u takvom kojem hramu odgaja za Boga. A koliko je prije V. razreda imala zvanje ne sjeća se točno.

Marijina najstarija polusestra Jela bila je redovnica u Puli, reda Srca Isusova, ime joj bijaše s. Geltruda. Ona je od malih nogu čežnula da ide u samostan iako nikad prije nije vidjela časne sestre. I njezina majka na samrtni reče ocu da "malu" pusti u samostan. I otac je pusti poslije smrti njene majke, ali samo u zavod (Zavod ancilla ili klarisa u Splitu) misleći da će "malu" proći te misli i da će se ona stufati dumna (zasititi časnih sestara). Ali, Jela ne htjede više iz zavoda izaći, već je otac pod izlikom zdravlja i oporavka izvadi da "samo malo" dođe kući; ali je ona kući bila kao riba van mora, neprestano je vapila da je puste, a kad je vidjela da je otac više ne pušta, piše u njegovo ime časnim sestrama reda Srca Isusova u Italiju da dođu po nju.

I one su došle po nju. Otac se je iznenadio njihovom dolasku, i to je, kažu, prvi put da su redovnice došle u ovo mjesto. I one mu pokažu pismo. Na to Jela zagrlila oca i reče: "Papa mio, questo ho fatto io! – Moj tata, ja sam to učinila!" (Jela je obično govorila s ocem talijanski). I molila ga da je opet pusti. I on je pusti s teškim srcem i velikom žalošću. Marija se tog sjeća kad su došle časne sestre po nju (Jelu), bit će da je Marija tada imala tri godine. Ona se također sjeća te sestre Jele još kad je (ona sama) Marija bila u kolijevci, a Jela joj davala neki sirup (čaj) i sjeća se pak kako je spravljala robu u baul sanduk, Marija mala bila bi najradije uz nju i pomogla joj što držati u spremanju njene robe u baul.

Kad je jednom s. Geltruda došla iz Italije u milostinju i do svog mjesta, skupljala jeza jedno njihovo sirotište. Uzela je Mariju u naručaj, kojoj je tada bilo pet godina, i podignu je na zid gornje tarace i jednom rukom ju je držala u naručju, a drugom joj pokazala jednu kuću govoreći: "Vidi, Marija moja, onu kuću," (ali Marija je nije mogla vidjeti) "tamo ću ja doći i otvorit ćemo samostan" (tj. njihovu filijalu) "i ti ćeš doći sa mnom, i tamo ćeš se lijepo učiti."

Opet se Marija sjeća da je (s. Geltruda) dolazila kad je Marija bila u IV. i V. razredu, i tada joj je Marija prepisala neke hrvatske molitve, Put Križa i drugo (jer inače su one tamo sve molile talijanski). I čula je Marija njene posljednje riječi na odlasku: "Više se nećemo vidjeti, do viđenja u raj". I više je nije vidjela, jer je (s. Geltruda) umrla mlada u 33. godini, svetom smrću na dan Velike Gospe na 15. Kolovoza, na podne, kako je prije prorekla svima da će umrijeti na Velu Gospu na podne. Njen sveti redovnički život i blaženu smrt poslije ćemo opisati.

Kad je Marija svršila osnovnu školu, sve je mislila kako bi dobila tu milost da ide u koji zavod. Čuje da su dominikanke na Korčuli otvorile zavod i da Jericu i neke njezine drugarice šalju roditelji da se za 1-2 godine što odgoje i nauče, jer tada u Blatu nije bilo ni zavoda ni građanske škole. Kako joj je pucalo srce gledajući kako one idu u zavod, a nju njen dragi otac ne pušta! Njene drugarice nisu ni željele poći i teško su učile, a ona koja želi poći učiti i ostati zauvijek – nju baš neće da puste. Iako otac tada nije znao za njeno zvanje – kojeg je pred njime i svima krila jer je mislila kad bi otac znao da ona želi ostati u samostanu, pogotovo je nikad ne bi pustio – ipak kao da se bojao da mu i ona, kao i najstarija (kći Jela), ne ostane u samostanu. Drugo, otac je bio odlučio da više neće nijednu kćer poslati na škole u zavod (a drugdje se i bojao poslati ih) da ne bi još koja ostala u zavodu. I tako je Marija bila mala žrtva, ali budući da je ljubila svoga dobrog oca, tako je mirno trpjela za njegovu ljubav. Jednom je nešto učinila ocu po volji i on, koji je Mariju puno ljubio, reče joj: "Traži što hoćeš od mene, sve ću ti dati". A uz to prođe majka mimo nje i Marija učini znak majci nijemo je pitajući za savjet što će od oca pitati (iako je Mariji bila jedina želja da je pusti u zavod - u samostan, ali ipak zapita majku), a majka joj reče: "Pitaj ga da te pusti u zavod!" I

ona reče milo ocu: "Ćaće, pustite me u zavod." A on se okrene prema njoj i duboko, žalosno je pogleda i reče tužno: "Zar bi mogla ostaviti svoga ćaću?" Ona je time bila pogođena u srce koje je ljubilo svog oca, ali još reče: "Ali bar da se što izučim i odgojim, vidite kako su roditelji pustili tu i tu..." A on reče: "Ali, Marija moja, tebi nije potreba da se više i bolje odgojiš, tebi nije potreba ići u zavod" itd. A ona opet reče: "Ali ja želim da idem i, molim Vas, pustite me." A on joj ganuto reče pogledavši je: "Zar bi imala srce ostaviti me, a ja sam se nadao da ćeš mi biti utjeha moja i štap moj." I više nije mogla govoriti, da ne žalosti dobrog oca, i sakrije svoju bol, a i ljubav za samostanom.

- Pročitajte pažljivo tekst.
- Odgovorite na sljedeća pitanja:
 - o Što je doprinijelo da je Marija osjetila Božji poziv tako rano?
 - o Kako shvaćate Jelin cin pisanja pisma časnim sestrama u ime njezina oca? Osuđujete li ga ili odobravate? Zašto?
 - o Svaki rastanak je bolan. Što pomaže Jeli i Mariji da prihvate te trenutke rastanka?
 - o Niti jedan poziv ne ostvaruje se na lagan način, već traži od nas strpljenje i odricanja. Pronađite to u Marijinu pozivu!
 - o Što ovaj tekst poručuje nama danas? Poznajete li možda neku osobu koja bi se željela posvetiti Bogu? Sto biste joj vi savjetovali i kako biste ju pratili na njezinom putu?

5. Iznošenje rezultata rad

Skupine iznose rezultate rada.

6. Sinteza

- Kako doživljavaš lik blažene Marije od Propetog?
- Koja je njena poruka Crkvi i svima nama danas?

Govoreći o bl. Mariji, govorimo o posvećenoj ženi i utemeljiteljici koja se ostvarila kao «jaka», odvažna žene, žene koja majčinskoga srca ljubi Isusa Propetoga i u njegovoj braći i sestrama koji trpe.

Kroz film i tekstove koje smo imali prigode čuti i produbiti, mogli smo bolje upoznati njezin lik.

Sjeme koje je Isus posijao u njezino srce, ona je brižno njegovala i dozvolila mu da raste tako što se odazvala na njegov poziv.

Osluhnimo i mi sto to Isus traži od svakoga nas. Sto je volja Božja za nas?

Ne bojmo se boriti za svoje ideale kako je to i Marija činila. S mnogo strpljenja, s mnogo ljubavi i spremnosti na odricanja.

7. Aktualizacija

Svako dobije radni listić. (Prilog 2)

8. Molitveni završetak

- Krist na žalu

- Molitva bl. Marije

«Evo ti Isuse moje srce, da samo tebe, ljubavi moja, ljubi, tebi sam ga poklonila i tvoje je samo i tvoje za uvijek!

Evo ti moje oči, samo da tebe gledaju i u svemu tebe promatraju.

Evo ti moje misli i mozak, da samo tebi misli i tebe u svemu promatra.

Evo ti moj jezik, da samo o tebi govori i tebi da bude na službu, da proslavi tebe.

Evo ti moje ruke, da samo za tebe rade, evo ti ih na službu,

evo ti moje noge, da samo za tebe idu i za tebe putuju.
Evo ti moja sloboda, moja volja, moje želje,
sve tebi predajem,
ti upravljaj s dušom mojom
i životom mojim.
Ja sam sva Tvoja!»

(bl. Marija od Propetog)

Treći dan: Blago milosrdnima: Oni će zadobiti milosrđe!

Molitva:

- Pjesma: Molitva sv. Franje (Bože moj dopusti mi)
- Meditacija: Isusov govor na gori (youtube)

Razmišljanje: U današnjem svijetu ono što vrijedi jest zdravlje, bogatstvo, uspjeh itd. Kada bismo mi formulirali naša blaženstva, rekli bismo: Blago ti se, tebi roditelji imaju posao; Blago ti se jer si možeš priuštiti mnogo toga; Blago ti se jer si zdrav i sl. Zašto su Isusova blaženstva suprotna od naših? Isus nam želi reći da postoje druge vrijednosti i da svaka patnja ima smisao. Mi ne možemo u ovome svijetu živjeti bez patnje, zato je Isus i došao na ovaj svijet i sam patio kako bi nam pokazao na koji način i mi možemo svoju patnju prihvatiti i osmisliti.

Motivacija:

Blaženstva na gori (sličice preuzete s KU Split) – igra pantomime za 8 parova ili male skupine. Svaki par dobije po jednu sličicu na kojoj je prikazano određeno blaženstvo. Trebaju blaženstva pantomimom prikazati što bolje i kreativnije cijeloj skupini.

Najava teme:

Isus nam daruje blaženstva po kojima trebamo živjeti. Isto tako od nas traži da prepoznamo one koji su potrebni pomoći. Isus je uvijek prepoznavao osobe koji su bile željne milosrđa i ljubavi: Zakej, Marija Magdalena, Petar itd. Možemo li i mi biti poput Isusa i iskazivati drugima milosrđe? Jučer smo se susreli s blaženom Marijom Propetog Isusa. Možete li navesti koji primjer na koji je način ona svjedočila milosrđe?

Danas ćemo vidjeti jedan konkretan susret između Marije i jedne siromašne gospođe, koju je ona opisala u svojoj autobiografiji.

Susret s tekstom:

Svaki sudionik ima pred sobom tekst te će u njemu obilježiti ono što ga se najviše dojmi.

Čitanje teksta: Ljubav za siromaštvom i bijednicima

Kako smo spomenuli, od ranog djetinjstva za siromaštvom i pripriprostošću joj je težila mala i jednostavna duša. Siromašni i siromašna djeca bili su njenoj duši više nego najbliži, bili su "svoji" kao braća i djeca njena srca; najviše je na njih mislila, radi njih plakala – da na njih nitko ne misli, da toliko trpe, da im se čini toliko nepravdi. Ona je često k njima silazila, a kad je umro njen mili otac, onda je samo na njih mislila, svaki dan je kojeg pohađala donoseći mu okrepe ili pomoći što je mogla. (...)

Jednom čuje da neka mlada bolesnica umire, a da neće ni da čuje za svećenika, za ispovijed i da sve što joj majka donese baca joj u lice. Razumjela je da će tome uzrok biti neka velika žalost i trpljenje. I kad svrši posao, da je majka ne vidi, brzo pođe naći tu bolesnicu noseći joj okrepe. Kad dođe na vrata te potleušice ona pozove, a nitko se ne odaziva. Uđe unutra i na njezin glas je li tko unutra odazove joj se neki promukli glas iza dasaka crnih od dima. Korakne unutra i tu u mraku, kao u grobu, ležala je ona lijepa Mara, kako su je zvali, blijeda kao smrt, srušena kao usahli list i progovara: "Nema nikoga, nego ja sama sinja kukavica." Na pitanje gdje joj je majka, zajeca: "Nema nikoga, svi su me ostavili, i rođena majka, jer drže da sam tuberkulozna pa se boje zaraze. Samo majka dođe oko jedanaest sati da mi što skuha i opet se vrati na baštinu gdje su imali drugu potleušicu. I kad dođe, budući da ja već umirem od slabosti, ona ne zna i nema što da mi dade. Jedino mi donese tvrdi rizi, a ja joj, toj materi bez srca sve bacim u lice." I zaplače: "O, gdje su ljudi da mi se smiluju? Zar više nikog milosrdnog na svijetu nema? Gdje su svećenici što uče milosrđe? O, ne vjerujem više nikom, neka se samo usudi koji doći da me ispovjedi! Neka me

okrijepe i ja ću ozdraviti! Majku mi je stid poći prositi malo juhe ili mlijeka, kaže ako jedanput dadu da drugi put neće.” Marija slušaše i vidjela je njenu zapuštenost, suzama je stala tješiti, davši joj toplog mlijeka s keksima i malo proška.

Onda je zapita otkad je bolesna i Mara joj stane pričati svoju žalosnu povijest da bi svatko proplakao, a sve joj se to dogodilo jer je bila siromašna. I nastavi: “Sad zapuštena umirem i u mukama vapijem pomoć, ali nitko se ne odaziva. Iza teške noći jedva čekam jutro da bi mi itko donio vode da usta rasušena pokvasim, da bi mi slabost i boli uminule, ali prolaze teške ure – i nema nikog.” Marija slušajući prigne glavu, a suze su padale na te razbijene ploče i zemlju njene mračne sobice.

Kad je bolesnica vidjela da Marija nju razumije i žali, malo se utješi, a onda joj je Marija stala govoriti: “Ovaj je život dolina suza, samo jedno iskušenje, i blažen onaj koji sve mirno pretrpi; njega čeka u nebu uživanje, kao trpećeg Lazara, dok bogatima – jao! Jer će prije uže ući u iglene uši, nego bogataš u slavu nebesku”. Zato, blago njoj, kad bi to sve mirno i strpljivo mogla podnijeti. A treba da svaki trpi za svoje grijeh, ovdje ili u ognju čistilišta, a ako se ne kaje nego u grijesima umre, onda trpi u vječnim mukama. I pokaže joj jednu sličicu dušâ u čistilištu, kako te duše mirno trpe, samo da što prije ugledaju lice Božje. I stavi na zid uz nju tu sličicu; i drugu sličicu gdje Isus stoji uz bolesnicu i pokazuje joj rukom nebo, da još malo izdrži i gore će s njim uživati. I bolesnica stade gledati te slike i slušati. I milost Božja počne djelovati. Uz to dođe njen mali sin, pravi anđelak. Bolesnica tada zaplače: “Ah, tko će mi dijete othraniti i odgojiti kad umrem?”

Dijete je bilo nezakonito, bogatijeg oca kojem roditelji nisu dopustili da uzme nju siromašnu. Pa ni kad je on umirao njoj nisu dopustili da ga dođe vidjeti; a on je, sada pokojnik, želio vidjeti nju i dijete. Ali, jer je bila siromašna, tjerali su je ispred kuće koja je po pravu imala biti njena. I sada dijete stoji uz krevet umiruće zapuštene majke. Marija se strese na tu užasnu pomisao: “Što će sada jedno dijete?” Oh, da joj je bilo utješiti bolesnicu i reći da će se ona pobrinuti za dijete, ali nije smjela radi svoje majke, već je utješi da će Svemogući misliti na dijete, a i ona će na njega pogledati.

Utješivši je obeća da će se večeras vratiti, a da će joj sada malo juhe poslati (bilo je ubrzo podne). I uzme toga malog sinčića za ruku da ide s njom, da mu Marija pokaže gdje stanuje i da po njemu njoj pošalje juhu. Uvečer se vrati i donese joj opet okrepe i nešto novca. Govorila joj je o Mariji Magdaleni, kako je veliku pokoru činila i kako ju je Isus ljubio, kako je ustrajala pod križem, u gorkim suzama za svoje grijeh. I bolesnica se gane i obrati te zaželi skrušeno da se ispovjedi. I sutra dođe svećenik i ona se u suzama ispovjedi i pričesti. Navečer opet dođe Marija i kad stupi na vrata kuće čuje umiruću bolesnicu gdje govori: “Pozdravite mi gospođicu Mariju, pozdravite mi onog anđela Božjeg i recite joj da je moja duša blagoslivlja i da spokojno umirem.” Polako Marija s vrata pogleda umiruću i vidi da je oči uprla u nebo, a one su joj se iskriale pri svijećama. Dvije žene, njene susjede, bile su uz nju. Marija ih je, kad je prvi put došla, pozvala i ukorila ih što su tu jadnicu bolesnicu tako zapustile, a one su joj kazale: “Kad se njena majka čuva nje, kako mi nećemo?” Ali kad su vidjele da Mariju nije bilo strah te teške bolesti, onda su i one pošle k bolesnici.

Kiša je padala kad su je sprovodili, kao da je nebo plakalo nad bijedom i skrivenom boli, a Marija je taj dan bolesna u duhu motrila patnje siromašnih i zapuštenih patnika. Zato joj je bilo teško što je toliko nepravde na svijetu od nemilosrdnih ljudi koji u obilju gomilaju sebi blago, dok drugi trpe glad i bijedu. I u kući sa svojima se je do suza borila i govorila zašto se troši za mnogo čega, a siromasi jadni trpe oskudicu. (Iako se je u njenoj kući štedjelo i sve bilo jednostavno.)

Izražavanje dojmova

Svatko neka izrekne svoje dojmove.

Interpretacija

Ponovno čitanje teksta. Svaki sudionik dobiva jedno veliko srce od papira. Svaki put kada u priči čuju nešto što nije lijepo ili milosrdno, neka otkinu jedan komadić srca (primjerom pokazati).

Srce lijepe Mare bilo je ranjeno. Blažena Marija je to znala prepoznati zato što je od ranog djetinjstva njegovala osjećaj za siromahe. Znala je da im je nanescena velika nepravda. Zato ih je redovito pohađala i pomagala im. Dok su svi u selu lijepu Maru osuđivali, ona to nije činila. Znala je da je lijepa Mara „drska“ zbog velike nepravde. Kad Marija dolazi kod nje, ona joj najprije pruža materijalnu pomoć, s njom razgovara, a kada je Mara stekla u nju povjerenje, onda ju poučava i u vjeri (sakramenti). Npr. Lijepa Mara nije htjela primiti svećenika, ali nakon Marijinog posjeta ga sama traži kako bi se mogla ispovjediti.

Individualni rad na tekstu:

Svaki sudionik dobiva radni list na temelju teksta.

Sinteza:

Prema želji pročitati i podijeliti svoje iskustvo.

Siromah je svatko od nas, jer svatko od nas ima svoje rane, potrebe, patnje itd. Važno je u životu ne zatvoriti se u sebe, nego potražiti pomoć. To mogu biti naši roditelji, prijatelji, ali i Isus. Isusu možemo uvijek povjeriti sve svoje probleme, brige, poteškoće te sa strpljenjem i povjerenjem očekivati njegovu pomoć.

Pripremiti jedno veliko srce od papira, koje predstavlja Isusovo srce i pozvati sudionike da zalijepe komadiće svoga srca u Isusovo srce, želeći na taj način iskazati Isusu povjerenje da on može izliječiti svaku našu ranu.

Prikazati ppt „Savršeno srce“

Molitveni završetak:

Pjesma “Ohrabri se” (Fides)

Aktualizacija: Posjet staračkome domu ili sličnoj ustanovi (uz pjesmu, itd.). Potaknuti sudionike da se u staračkome domu usredotoče na razgovor sa starcima kako bi možda od njih i nešto naučili (npr. Doznati neki recept, priču, pjesmu itd.)

Četvrti dan: Iskustvo milosrda u „pustinji“

Motivacija: 5 min iz filma »Veličanstvena tišina«

(Prilog 1: <https://www.youtube.com/watch?v=aupi0M3wDuk>)

Molitveni početak: Psalam 62

(Prilog 2)

Najava teme: Danas ćemo se zadržati u šutnji, koja je jako važna u odnosu s Bogom. Kako bismo mogli čuti Boga u sebi, nužni su unutarnja i izvanjska šutnja. A to je nešto što je nama danas osobito teško postići. Naime, svijet u kojem živimo ne potpomaže sabranost; štoviše ponekad se stječe dojam da se ljudi plaše napraviti odmak, pa bilo to samo na trenutak, od rijeke riječi i slika koje označavaju i ispunjavaju naše dane. Naša duša čezne za Bogom. Stvarno se smiruje jedino u Bogu. I zato ćemo današnji dan provesti u tišini, kako bismo dopustili Bogu da progovori u nama.

Najprije ćemo poslušati tekst koji govori na koji način se bl. Marija Propetog odnosila prema tišini. Shvaćala je važnost tišine još od djetinjstva jer je u njoj susretala Boga.

Potom ćete dobiti pravila za današnji dan-„Pravila pustinje“. Ujedno ćemo iskoristiti ovaj dan za pripremu za sakrament ispovijedi. (Posvijestiti važnost održavanja tišine u sebi i oko sebe).

Susret s tekstem: Marijin odnos prema tišini

Ljubav za samoćom... »Od 10. godine nije Marija više marila za igru ili drugarice. Bavila se je svojim mislima i žalila je što ima toliko bijede na svijetu, i čitala bi muku Isusovu. Od 12. godine počela je više ljubiti samoću i nije se u samoći osjećala sama, već u društvu sa svojim mislima o samostanu i Bogu. Da je majka ne opazi, stala bi za zastor, uz prozor se skućila i tu čitala muku Isusovu. U nedjelju bi majka pošla pratiti sestre na šetnju, a ona bi rekla da će sama ostati. I ostala bi u kući s malom sestricom Milkom od 2-3 godine. A od 14. godine počela je sve više tražiti samoću, da može čitati duhovne knjige.«

Polazak s bratom Ivanom u Babinu... »U 13. godini života jednom je hodila s bratom Ivanom u Babinu. Sjedili su na mazgama, a stari sluga A. ih je pratio. Uputili su se rano, u cik zore. A u času kad su prve zrake srebrnu rosu na lišću pozlatile, Marija je promatrala te nježne kapi, koje su kao čisti briljanti, kako pri povjetarcu dršću na lišću, te mislila i žalila što će biti ako ih vjetar prodrma i one skliznu na zemlju: na zemlji će se izblatiti i zemlja će ih sa sobom izmiješati i popiti. A ako sretno ostanu na lišću, sunce Božje će ih pritegnuti i u visine prenijeti, u sunce će utonuti i iz visine, čiste kao zrak, zemlju i nebo će promatrati. I kao da je u taj čas netko joj pokazao da je takav i njen život. I reče svom bratu: »Gledaj, Ivo, one rosne kapi na lišću loze (u njima vidim i svoj život), vidiš, takav je i moj život. Ako sad vjetar strese lišće duše, past ću na zemlju i nestat će one divne briljantne čistoće i u zemlji će duh života nestati. Ako lišće ostane mirno onda će ga sunce ljubavi Božje pritegnuti i u njemu će utonuti i u njemu vijekom živjeti.« I u tim rosnim kapima, koje divno u jutro života zasjaju, vidjela je kratak život ljudski, koji se spoji u rosi života, u milosti posvetnoj. U tom času kao da joj je nešto šapnulo: »Tako se i tvoj život - tvoja duša čista, blista na Suncu Božje milosti«. I vidjela je svoj život časovit, kao kap rose i željela je da ga što prije Sunce žarke ljubavi Božje ispije, a ustreptala je od straha na pomisao da sklizne na zemlju.

U Babinu, kad bi s istim bratom Ivom pošla na dulju šetnju oko mora, pošli bi nijemo, a onda bi bila rekla bratu - kad bi došli izvan vale, na kraj brijega: »Sad ćemo se razdijeliti, ti hajde s one strane punte – brijega, a ja ću s ove«. I brat bi poslušao i pustio je samu. Ona bi se tada predala svojim mislima i promatranju neba - mora - Boga za kojim je čeznula. (MARIJA PETKOVIĆ, *Autobiografija. Sve za Isusa*, Verbum, 2003.)

Odjek teksta u tišini

Zadatci:

Podijeli se radni list: “Pravila pustinje” (Prilog 3). Zajedno ih pročitamo i pojasnimo.

Sudionici će moći u pustinji pronaći već prije pripremljene oaze kojih ima 5. Svaki sudionik treba proći sve oaze. (Oaze su mjesta na kojima se nalaze: biblijski tekstovi, pouke bl. Marije Propetog Isusa Petković, kapelica – Presveto, ispit savjesti, Radni list – *Odjek moje pustinje*. Mjesta „oaze“ označit će se zdjelicom vode.

Sudionici odlaze u pustinju.

Sakrament ispovijedi

Izmjena iskustva dana pustinje

Peti dan: Povratak kuci i svjedocenje milosrda

Molitveni početak i motivacija:

Prikaz kratkog filma:

Isusove prisposode: *Dobri Otac i izgubljeni sin* (You tube)

Kratka stanka

Razmišljanje:

Oče, daj mi dio mog imanja, daj mi ono sto mi pripada ...

A sto je to moje? Imam li ja pravo na očevo imanje dok je on još živ? Sto mi to zapravo pripada?!

Mladi sin uzme svoj dio i ode u daleku zemlju.

Otići! Sto to zapravo znaci otići? Gdje možemo otići? Daleka zemlja predstavlja nasu udaljenost od samih sebe i od našeg stvoritelja, Boga.

Potrati svoja dobra živeći razvratno.

Kako ja trošim svoje vrijeme? Kako prolaze moji dani? Većinu vremena provodim na

Tko ili sto diktira mojim vremenom?

Mladi sin tražio je svoju sreću. Ima pravo na to jer za sreću smo i stvoreni. No, sto je to moja sreća? Sve ono sto me privlači? Sve ono sto mi se nudi i mislim da je dobro? Imam li ja dovoljno iskustva?

Ode kod jednog žitelja hraniti njegove svinje.

Je li to posljedica sreće i sretnog života? Kako nas nisko može srozati naše srce i zelje koje počivaju u njemu, a sve to ako u njemu nema Boga.

Ustat ću i poći svome Ocu.

Trenutak obraćenja, obnove, povratka, kajanja, susreta i pitanje oproštenja.

Imam li snage za to? Priznati svoju krivicu!

Jer, samo tako mogu nastaviti tražiti svoju sreću i pronaći je.

Kratka šutnja

Najava teme:

Zašto ste vi danas ovdje? Zašto ste odlučili provesti ovaj tjedan na ovakav način?

Dopustiti sudionicima da odgovore na pitanja.

Vas boravak ovdje jest jedno traganje za srećom, za puninom, za Bogom. Ustrajte na tom putu jer samo ispunjeni Bogom, moći ćete njegovu riječ siriti dalje, najprije u svoje obitelji, među svojim prijateljima, i među svima koje ćete susresti. A tako je malo potrebno da čovjek skrene sa svoga puta. Isusova prisposoda nije ispričana samo za ono vrijeme. Ona je aktualna i danas. A da je tako, možemo se uvjeriti pogledavši sljedeći prilog.

Susret sa sadržajem:

Prikaz filma: *Izgubljeni sin* – kratki film (24 minute, you tube)

Dok gledaju film, sudionici trebaju na papir ispisivati poruke koje iščitavaju u filmu.

Izražavanje dojmova:

Sudionici čitaju svoja zapažanja.

Interpretacija:

Osvrnuti se na dojmove sudionika.

Jeste li se možda prepoznali u jednoj od uloga u filmu?

Primijetili smo da je mladi sin nezadovoljan u svojoj obitelji i želi pod svaku cijenu otići od nje. Zašto? Što ga čini nezadovoljnim? Njegova obitelj je bogata, brojna, situirani su, osigurana mu je budućnost.

Vidimo da materijalna dobra nisu garancija za sreću.

Očito je također da je mladi sin u sebi imao neki nemir koji ga je potaknuo na odlazak od kuće. Sto to mi u sebi nosimo? Povjeravam li se nekome tko mi može pomoći? Sto to uopće stvara nemir i nezadovoljstvo u nama? Jesmo li ponekad i sami krivi za to? Utjecaj tehnologije i interneta igra presudnu ulogu u tome. Previše vremena provodimo „googlajući“, „fejsajuci“ itd, a ne uočavamo oči svoje mame koje uvijek sjaje i bdiju nad nama. Ne primjećujemo vrijedne ruke svoga oca i srce koje nikada ne prestaje voljeti ma kako god se to nama činilo. Moja braca i sestre, sto oni nose u sebi, trebaju li oni moju podršku i pomoć? Znam li prepoznati njihove potrebe? A sto je s mojim djedom i bakom? Poznajem li neku njihovu životnu priču? Možda bi htjeli podijeli sa mnom svoje životno iskustvo, a ja nemam vremena za to ... A sto je s Crkvom? Previše dosade. A znam li ponoviti i jednu Isusovu rečenicu koju mi je uputio? Eto, toliko o mom slušanju Isusa. Sada znam od kuda dolazi taj nemir i nezadovoljstvo. To se događa kad čovjek gleda samo sebe i kako ce sebi udovoljiti. To se zove egoizam. Zato su ljudi nesretni.

Koja neprimjerena ponašanja možemo izdvojiti iz filma? (odlazak, alkohol, droga, nemoral, kockanje, vožnja u alkoholiziranom stanju, nasilje)

Možemo primijetiti da jedno zlo nikada ne ide samo već vuče za sobom drugo.

Jedan dim cigarete može te odvesti daleko. Jedan dim marihuane može za tebe biti nepovratan. Jedan čaša alkohola može biti smrtonosna. To se događa. Nemoj misliti da se to tebi ne može dogoditi. Iako si mlada osoba i osjećaš se u punoj snazi, ipak sve to može ti se dogoditi, jer osjećaji varaju. Uključi svoj mozak.

Jeste li primijetili sto je odlutalog sina vratilo kuci? Opišite.

Slučajno je čuo riječi Svetoga pisma koje su odzvanjale iz crkve. Evo poruka je jasna: Isus nam neprestano progovara i onda kada ga najmanje očekujemo. Zato budimo pažljivi slušatelji. On govori uvijek, ali njegova riječ ne dopire do nas ako ju naše srce ne prihvaća.

Sinteza s aktualizacijom:

Pozivamo sudionike da na trenutak zatvore oči.

Zamislite osobu koju poznajete, a može predstavljati biblijski lik milosrdnog Oca!

Zahvalite Bogu za tu osobu.

Zamislite osobu koja može predstavljati lik izgubljenog sina!

Pomolite se u ovom trenutku za tu osobu kako bi pronašla ponovno put do svoga Oca.

Zamislite osobu koja predstavlja lik starijeg sina.

Pomolite se i za tu osobu kako bi iskusila ljepotu istinskog zajedništva i ljubavi s Ocem.

Isus nas poziva na milosrđe svaki dan. Milosrđe dolazi od riječi milo srce. To je Isusova želja – da svi imamo takov srce jedni za druge.

Bl. Marija Propetoga prepoznala je Isusov poziv i sva se pretvorila u milosrđe koje je sirila svim koje je susretala. O tome postoje brojna svjedočanstva, a o tomu je i sama pisala potaknuta tom nutarnjom snagom.

Sudionicima podijeliti poruke bl. Marije koje su zapisane na papirićima. Čitaju ih pojedinačno i na glas, te ih se potom lijepi na pano ili koje slično izloženo mjesto.

Sakupljaju kamenčiće na obali. Na njih ispisuju poruke bl. Marije, te ih ukrašavaju flomasterima. Svatko izvuče jedan kamenčić kojeg nosi za uspomenu, te svatko još izrađuje nekoliko kamenčića za svoje ukućane i prijatelje.